

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως αντλούμενους από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παραβίαση των Συνθηκών και των σχετικών με την εφαρμογή τους κανόνων δικαίου: προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, αθέτηση της υποχρέωσης κοινοποίησης, ανεπαρκής αιτιολογία, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν πρόβη σε ακρόασή της και αθέτησε την υποχρέωσή του να της κοινοποιήσει τις προσβαλλόμενες πράξεις. Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν προσκόμισε επαρκή αιτιολογία, η δε παράλειψη αυτή επιδεινώνεται από την άρνηση του καθού να απαντήσει στις υποβληθείσες από την προσφεύγουσα αιτήσεις περί προσβάσεως σε έγγραφα και, γενικώς, περί παροχής πληροφοριών. Με τις παραλείψεις αυτές, το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, στην οποία δεν δόθηκε η δυνατότητα να αντιτάξει αποτελεσματικούς επιχειρήματα κατά των συμπερασμάτων του Συμβουλίου, δεδομένου ότι τα εν λόγω συμπεράσματα δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα. Αντιθέτως προς όσα διατείνεται το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα δεν είναι «εικονική εταιρία» της National Iranian Oil Company (NIOC) και, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι το γεγονός και μόνον ότι είναι θυγατρική εταιρία της NIOC αρκεί ώστε να συνεπάγεται οικονομικό όφελος για το Ιρανικό κράτος το οποίο αντικείται στον σκοπό των προσβαλλόμενων μέτρων. Επιπλέον, το Συμβούλιο προσέβαλε σαφώς τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και, τέλος, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-160/13)**

(2013/C 147/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Mellat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 15, του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και/ή
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 15, του κανονισμού (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και
- να δεχτεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 6, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ του Συμβουλίου δεν έχει εφαρμογή κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός δεν είναι «αναγκαίο μέτρο» και συνεπώς στερείται νομικής βάσεως δυνάμει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ διότι δεν τελεί σε λογική αλληλουχία με τον επιδιωκόμενο σκοπό εξωτερικής πολιτικής.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός είναι εν πάση περιπτώσει δυσανάλογος προς τον προβαλλόμενο ως επιδιωκόμενο σκοπό εξωτερικής πολιτικής και συνεπώς στερείται νομικής βάσεως δυνάμει του άρθρου 215 ΣΛΕΕ.
- 3) Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός είναι αντίθετος προς τις γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 215, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ειδικότερα, είναι αντίθετος προς τις αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως της αυθαρεσίας και της απαιτήσεως να παρέχονται οι απαραίτητες νομικές εγγυήσεις κατά την επιβολή κυρώσεων.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χρηματοπιστωτικός αποκλεισμός προσβάλλει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας καθώς και τα δικαιώματα ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας και ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 356, σ. 34).

⁽²⁾ Απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58).

Προσφυγή της 18ης Μαρτίου 2013 — Magic Mountain Kletterhallen κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-162/13)**

(2013/C 147/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Βερολίνο, Γερμανία), Kletterhallenverband Klever e.V. (Δειψία, Γερμανία), Neoliet Beheer BV (Σον, Κάτω Χώρες) και Pedriza BV (Χάρλεμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. von Oppen και A. Gerdung, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 264, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την απόφαση C(2012) 8761 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.33952 (2012/NN) — Γερμανία, Εγκαταστάσεις αναρρίχησης του σωματείου Deutscher Alpenverein,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακύρωσης οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι οι επίμαχες ενισχύσεις συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, αφού δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Κατά τις προσφεύγουσες, οι ενισχύσεις δεν εξυπηρετούν σκοπό κοινού συμφέροντος. Συναφώς υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι ένδειξη για τέτοιο συμφέρον υπάρχει μόνο σε περίπτωση αποδεδειγμένης δυσλειτουργίας της αγοράς, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι οι ενισχύσεις δεν είναι συμβατές ούτε κατά το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, οι ενισχύσεις δεν είναι κατάλληλες, κατά τις προσφεύγουσες, ούτε για την επίλυση του καθ' υπόθεση υπάρχοντος προβλήματος αποτελεσματικότητας της αγοράς. Οι ενισχύσεις άλλωστε δεν λειτουργούν ούτε ως κίνητρο. Η Επιτροπή απλώς τεκμαίρεται ότι λειτουργούν ως κίνητρο. Εξάλλου, οι ενισχύσεις δεν είναι ούτε εύλογες. Η Επιτροπή απλώς τεκμαίρεται ότι οι εθνικές αρχές θα εξασφαλίσουν ότι οι επιμέρους ενισχύσεις θα είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο σκοπό και στηρίζει κακώς το τεκμήριο αυτό στον κοινωφελή χαρακτήρα του ενδιαφερόμενου σωματείου. Οι προσφεύγουσες βάλλουν επίσης κατά της εσφαλμένης στάθμισης στην οποία προέβη η Επιτροπή. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν στάθμισε τα αρνητικά αποτελέσματα των ενισχύσεων προς τα θετικά αποτελέσματά τους. Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επ' αυτού ότι οι λειτουργικές ενισχύσεις (και οι χορηγηθείσες ενισχύσεις αποτελούν κυρίως λειτουργικές ενισχύσεις) δεν συμβιβάζονται, εν αμφιβολία, με την εσωτερική αγορά.

2) Δεύτερος λόγος: παράνομη παράλειψη διεξαγωγής επίσημης διαδικασίας έρευνας

Επ' αυτού οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι κακώς η Επιτροπή, παρά τις σοβαρές δυσκολίες που παρουσίαζε η εκτίμηση του συμβατού των ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά, δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας. Ένδειξη για τις σοβαρές δυσκολίες αυτές ήταν η μακρά διάρκεια της διαδικασίας της προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία διάρκεσε εν προκειμένω περισσότερο από ένα έτος. Εντούτοις, η Επιτροπή δεν διασφάλισε την επαρκή έρευνα των περιστατικών που ήταν αναγκαία για την εκτίμηση αυτή. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η αναγκαία ενδελεχής εξέταση της αγοράς των κλειστών χώρων αναρρίχησης μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο στο πλαίσιο επίσημης διαδικασίας έρευνας. Επιπλέον, η καταγγελία που εξέτασε η Επιτροπή είχε θέσει ορισμένα σημαντικά νομικά ζητήματα σε σχέση με τις ενισχύσεις που προορίζονται για τις εμπορικής φύσης δραστηριότητες σωματείων κοινωφελούς χαρακτήρα. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι οι ίδιες είναι, ως ανταγωνιστικές επιχειρήσεις ή επαγγελματικές ενώσεις, ενδιαφερόμενα μέρη, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, και ότι θα είχαν, κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δικαίωμα να διατυπώσουν παρατηρήσεις κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας, δικαίωμα όμως που τους στέρησε η παράνομη παράλειψη διεξαγωγής της εν λόγω διαδικασίας.

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2013 — Sun Capital Partners κατά ΓΕΕΑ — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Υπόθεση T-164/13)

(2013/C 147/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sun Capital Partners, Inc. (Νέα Υόρκη, Η.Π.Α.) (εκπρόσωποι: P.-A. Dubois, Solicitor, D. Alexander, QC, και F. Clark, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sun Capital Partners Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών,
- να αναπέμψει το θέμα για περαιτέρω εξέταση από το τμήμα προσφυγών,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών,
- να καταδικάσει την SCPL στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η προσφεύγουσα, στην περίπτωση που η SCPL ασκήσει παρέμβαση στις εν λόγω διαδικασίες.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα για το οποίο ζητείται η κήρυξη ακυρότητας: Το λεκτικό σήμα «SUN CAPITAL» — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος αριθ. 2 942 654

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Λόγοι της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας: Η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας είναι αυτοί στηρίζεται στα άρθρα 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ' και 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κήρυξε το προσβαλλόμενο κοινοτικό σήμα άκυρο